

Rådet kan med enstemmighed beslutte at føje yderligere lovovertrædelser til positiv-listen.

En række af de forbrydelser, som fremgår af positiv-listen, er omfattet af EU-instrumenter, der forpligter medlemsstaterne til at kriminalisere nærmere opregnede strafbare handlinger. Det bemærkes i den forbindelse, at Rådet i en erklæring i tilknytning til rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre m.v. tilkendegav, at Rådet i overensstemmelse med artikel 31, litra e, i TEU vil fortsætte arbejdet med den indbyrdes tilnærmelse af definitionerne af de lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre m.v. med henblik på at opnå den samme retlige forståelse blandt medlemsstaterne. Endvidere blev der i en råds erklæring, der blev afgivet med henblik på optagelse i Rådets mødeprotokol i forbindelse med vedtagelsen af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre m.v., medtaget præciserende forklaringer for så vidt angår bl.a. sabotage, pengeafpresning, racisme og fremmedhad.

Hvis en kendelse om indefrysning vedrører en forbrydelse, som er omfattet af positiv-listen, og denne forbrydelse kan medføre frihedsstraf inden for en strafferamme på mindst tre år i den begærende medlemsstat, indebærer artikel 3 i udkastet til rammeafgørelse, at der ikke skal foretages en indgående kontrol af, om forbrydelsen tillige er strafbar i det land, der skal fuldbyrde kendelsen. Det bemærkes i den forbindelse, at de lovovertrædelser, der er omfattet af listen, som udgangspunkt vil være strafbare i alle medlemsstater, men at det afgørende er, at der er tale om forhold, der i det begærende land er defineret som en af de forbrydelser, der fremgår af positiv-listen.

Forslaget indeholder imidlertid en række bestemmelser, der begrænser forpligtelsen til at anerkende og fuldbyrde udenlandske kendelser om indefrysning, herunder en række bestemmelser om, i hvilke tilfælde fuldbyrdelse af en kendelse om indefrysning kan afslås.

For så vidt angår forbrydelser, der ikke er omfattet af positiv-listen, kan der gennemføres en kontrol af, om forholdet også er strafbart i det land, som skal fuldbyrde kendelsen. En anmodning om fuldbyrdelse af en udenlandsk kendelse om indefrysning kan således i disse tilfælde afslås, hvis forholdet ikke er strafbart i det land, der skal gennemføre indefrysningen. Der lægges imidlertid op til en fleksibel anvendelse af kravet om dobbelt strafbarhed, således at kravet om dobbelt strafbarhed anses for opfyldt, hvis de handlinger, der er beskrevet i kendelsen om indefrysning, svarer til en lovovertrædelse i fuldbyrdelseslandet.

Efter artikel 4 sendes indefrysningskendelser direkte mellem de judicielle myndigheder i henholdsvis det land, hvor kendelsen er afsagt, og det land, der skal fuldbyrde kendelsen. Ved fremsendelsen skal der vedlægges den i artikel 9 omhandlede attest, jf. nedenfor.

Storbritannien og Irland kan afgive en erklæring om, at indefrysningskendelser skal fremsendes via en central myndighed, dog således at eventuelle erklæringer ophører, når Schengen-konventionens bestemmelser om gensidig bistand i straffesager, der bygger på princippet om direkte fremsendelse til de kompetente myndigheder, måtte træde i kraft i forhold til Storbritannien og Irland.

Den judicielle myndighed i den begærende stat skal, hvis den ikke har kendskab til, hvilken juridisk myndighed i den anmodede stat der er kompetent, foretage alle nødvendige undersøgelser for at fremskaffe oplysninger herom fra den anmodede stat.

Når en juridisk myndighed i den anmodede medlemsstat modtager en indefrysningskendelse, som myndigheden ikke har kompetence til at anerkende og fuldbyrde, sender myndigheden kendelsen og den ledsagende attest videre til den myndighed, der er kompetent til at anerkende og fuldbyrde indefrysningskendelsen, og underretter den begærende stat herom.

Artikel 5 indebærer, at de kompetente judicielle myndigheder i den anmodede stat skal anerkende en indefrysningskendelse, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 4. Den anmodede stats kompetente myndigheder skal omgående træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fuldbyrde kendelsen på samme måde, som hvis det havde været en kendelse afsagt i den anmodede stat, medmindre myndighederne finder, at der er grundlag for at afslå anmodningen, eller at udsætte anerkendelsen og fuldbyrdelsen af kendelsen, jf. artiklerne 7 og 8, der er nærmere beskrevet nedenfor.

Beslutningen om anerkendelse og fuldbyrdelse af kendelsen om indefrysning skal træffes så hurtigt som muligt og så vidt muligt inden for 24 timer efter modtagelsen af kendelsen.

Medmindre det strider mod grundlæggende retsprincipper i det anmodede land, skal dette land i forbindelse med anerkendelsen og fuldbyrdelsen overholde de formkrav og procedurer, som det udstedende land har angivet i kendelsen. Bestemmelsen svarer til artikel 4 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

Formuleringen af artikel 5 svarer i et vist omfang til de relevante bestemmelser i Rådets forordning af 2. december 2000 om retternes kompetence og om aner-